



ANUL XXI. (Seria II.)

Sâmbătă, 15. Juniu n. (2 Juniu v.) 1901.

Nr. II.

Apare la 1 și 15 a fie-cărei luni st. n.  
în Arad.

Proprietar-editor: Dr. Ioan Suciu.  
Redactor-responsabil: Nicu Stejărel.

Prețul abonamentului:  
Pe 1 an . . . . . 6 coroane.  
Pe jum. de an: . . . . . 3 coroane.

## Programul serbărilor „Astrei“ în Sibiiu.

*Seara în ajun.* Primirea oaspeților la gara din Sibiiu și conducerea lor la Casa Națională, unde vor fi încuartați. Pentru Cârțan este rezervat Muzeul Național.

*Seara la 8 oare.* Cină comună la „Bărză“ pentru minore și cină splendidă la „Impărat“ pentru high-life.

*Prima zi:* La 10 ore a. m. serviciu divin în nouă zidita Catedrală pompoasă din strada Consistorului. — La 12 ore prima ședință cu raportul despre mersul treburilor la Enciclopedie. Încasări de abonamente și împărțirea prospectelor despre băile Herculane (retipărire din E. R.) gratuit. Alegerea presidentilor prin roata cu noroc, remasă dela loteria Casei Naționale.

*A doua zi:* Disertație citită de Dr. Or'Nell despre „Reclama să ne fie mamă,“ studiu social-politic de mare valoare. Pe urmă Cârțan va preda în jargon popular opul său mai nou intitulat: „Din oia stearpă nu se face cașcaval.“ După aceasta urmează critica acestui op, citită de Joniță dela Bran.

*La 12 ore:* desvélirea solemnă a monumentului celui mai mare erou al Enciclopediei

### „Berni Detre“

în grădina Flora. A. T. Riff va insista în un discurs asupra vieții sbuciumate a acestui mare bărbat și asupra bunei sale înriurinte asupra volumului al II-lea din E. R. Rom.

Pe urmă serbare populară la deponul de bere de

Steinbruch, lângă grădina Flora și premiarea celui mai strășnic beutor cu medalia „Noch ein Krigli.“

*Seara:* concert monstru în Gesellschaftshaus: Vor concerta corurile combinate ale dlor Timotei și Kirchner în bună armonie. Sfirșitul îl va face piesa teatrală „Pentru un Zahnstecher“, jucată de un buchet de domnișoare fără bărbați. — Urmează bal și producțiile societății române de Lawn-Tennis și tombolă. (Câștig principal o acție „Concordia“)

*A treia zi:* Escursiune la Călimănești, sașu Turnu roșu eventual la Bungard călare pe cai — armăsari puși gratuit la dispoziție de cavaleriea comună: — La Turnu roșu se vor asculta echouri naționale.

*Seara:* reîntoarcere plouată și despărțire fără intervenție advocațială.

## Echoul.

Cu prilejul ținerii „Astrei“ la Sibiiu se vor face și excursiuni la Turnul Roșu, unde este un echou admirabil. Iată ce surprise ar putea aduce următorilor răspunsurile miraculosului echou.

*Dedu:* Oh, Doamne, cum stău eu cu Spiritul Sacru?

*Echoul:* . . . . . acru!



*Voilean:* Ce-î mai mare ca Africa?

*Echoul:* . . . . frica!

*Scurtu:* Ce să naște când stai în Lipsca scriind articole, dar având mintea la biciclul?

*Echoul:* . . . ciclul!

*Tordășan:* Așa-î că sodalimea din Sibiiu are hală de vinzare?

*Echoul:* . . . are!

*Dr. Pușcariu:* Cui îi compete mai mult președinția la Asociație?

*Echoul:* . . . . fie!

*Cârțan:* De când me țin și eu de comitetul național, mai sunt eu oare Cârțan ciobanu?

*Echoul:* . . . . ba nu!

*Samurache:* De ce nu mai ajung eu să fiu academic?

*Echoul:* . . . . de mic!

*Dr. Rațiu:* Ce să mai facem, că speranțele's perdute?

*Echoul:* . . . . du-te!

*Dr. Muntean:* Oare lua-se-va după mine întreaga Românie?

*Echoul:* . . . . nime!

*Șirianu:* La minută câte mințesc pe conta mea cei dela „Tribuna“?

*Echoul:* . . . . una!

*Lascu:* Câte decenii mai am să aștept, pân' voi fi la ceafă copt?

*Echoul:* . . . . opt!

*Zaslo:* Iată posa mea ca monach?

*Echoul:* (leșină) . . . . Ah!!

## Scupcina la Cluj.

— Prin telefon secret. —

6. Iunie.

S'au prezentat la apel nominal frunțașii despre care se va pomeni. Ședința începe la orele 9. Nainte de ședință iată scena petrecută:

*Gyula bácsi* (gazda casei:) No, da placă-vă, fra-

tye-mitye bun, dacă v'a adus Dumnyezeu, placă-vă un pohar de pălincă.

*Cârțan* (miröse pe rënd sticlele și strâmbă din nas). Da n'ai d'ailaltă, de care beați ciobanii, de bucate, curată, iar nu cu miroșuri de șofran! Și puțină slănină, că tótă nóptea am venit, tot pe jos.

(I-se aduce îndată.)

*Preseda.* Așa dară am onórea de a dechiara ședința de deschisă. Domnilor și fraților! Hanibal este la pórtă! . . .

*Cârțan.* Care Hanibal? Că al d'a trecut Alpii s'a prăpădit nainte de Christos.

*Dedu* (il trage nervos de sarică). Tac! din gură, nu intrerupe pe venerabilul.

*Preseda.* Fii liniștit, neică Cârțan: numai așa se zice, când vrem să spunem precumcă dușmanul ne stränge rău.

*Samurake.* Adică nu tocmai: dușmanul ne stränge el de mult, ci póte vreți să ziceți că acum se aproprie alegerile dietale.

*Preseda.* Întocmai, d-le! Da așa este, și noi trebuie să dechiaram precumcă nu alegem.

*Balteș.* D'apoi atunci de ce ne-am mai băgat în cheltuială? La ce să mai spunem ceea-ce scriem într'una de câți-va ani încoaci?

*Toader.* Api vezi că așa e mai solemn.

*Cârțan.* Ce e?

*Toader.* Mai solemn! Serbătore.

*Cârțan.* Da, dar e serbătore numai la papistași. Eu is ortodocs!

*Dedu.* D-le, nu face confesionalism, nu sparge biserica!

*Rubin Arapu.* Da ce, mă, papistaș încarnat ce ești? A zice că-s ortodocs înseamnă că sparg biserica? Ei bine, da, sunt și eu ortodocs. Ce? Tu o să-mi poruncești ce să fiu?

*Gyula bácsi.* Ei no, da lăsați cërta pe confesie. Bună-i și una și alta, numai s-o ștyi folosi la momintye potrivite. Vorbesc din pracsă.

*Preseda.* Secur! Așa dar, domnilor și fraților, putem dechiara unanim precum-că nu intrăm în Dietă, respingem ori ce pactare și dechiaram precumcă-s trădători toți Români, care merg la dietă.

*Pampu.* Dar care merg să voteze?

*Badea George.* Și așa mă, și așa!

*Cârțan.* A, la asta nu mă învoiesc. Bag apelată! Dar bine: atunci tótă Téra Oltului ar fi trădătore și-s nemeși, d-le presedent, toți sunt nemeși! Nu-l cunoști pe Niculiță din Voila?

*Pampu.* Și pre la noi, pre tótă valea Murășului, toți docenții și presbiterii, ma chiar și protopresbiterii merg la alegeri. Că astfel cum era să se împartă congrua?

*Samurake.* Și apoi amintiți-vă, venerabile presidiu, că ați fost și D. Vóstră în Dietă! Ba încă în mai

multe Diete . . . Și Badea George fusese chiar Kosuthist . . .

*Rubin Arapu.* Ei, și ce ispravă mi-ați făcut?

*Preseda* (sună clopoțelul) D-le colegă, nufă personalității. Asta nu-i permis. Îți interzic prin-tr'acesta și te admoniez.

*R. Arapu.* Puțin îmi pasă!

*Dedu.* Așa, nu-ți pasă? Vedeți, d-lor! Numai odată a fost pela Arad, și uite cum vorbește din el ura confesională. Propun să se declare trădător ori și cine ar mai merge la Arad.

*Samurake.* Nu primesc . . . Doar eu am daraveri p'acolo, trebuie să mă duc.

*Preseda.* Bine! Cine se duce cu trebă, acela nu-l declarat trădător. Ei, hai, învoește-te, să luăm odată și o hotărâre meritorică, că iacă, se apropie de amiază. Suspind ședința.

(În pauză se servește bere. Cârțan rămâne însă pe lângă rachiul de bucate.)

*Preseda* (deschizând ședința.) Urmează, domnii mei, eventuale propuneri.

*Dedu.* Spectaveri! După-ce cu ajutorul lui D-zeu am nimicit acum patru ani pe trădătorul Sturdza cu întréga sa bandă dela Arad și am arătat primejdia ortodocsă dela Lipova mai încolo — îmi repugnă să mai amintesc odată orașul acesta — sunt de firma părere că acum, după ce i-am înfundat și pe cei dela Caransebeș, să proclamăm lupta pentru recăștigarea puterii lumestii a Sanctității Sale.

*Pampu.* Da venerabilul capitolu din Blaj ce zice?

*Dedu.* Ei, ce avem noi, generația tineră și eroică cu betrâniți ăia. Conducerea trebuie să fie în mâni vigurose. Jos cu slăbănogii! Primiți domnilor? (Tăcere profundă.) D-le doctor, ilustre president! Rog a proclama votul. S'a primit unanim

*R. Arapu și Cârțan* protestează.

*Preseda.* Ei, bine: atunci *unanim*, mai puțin cu două voturi.

*Balteș.* Ba trei, d-le presidente, că nici eu n'am votat.

*Samurake.* Nici eu! Mă iați cu parul cei dela „Telegraful“. Și apoi de ce să ne certăm noi cu augusta casă de Savoya? Mai ales acum, când ați o fetiță?!

*Preseda.* Va să zică așa dară unanim, minus patru voturi.

*R. Arapu.* D-le president, dar asta merită dela noi Italianii? De așa ne-ați susținut ei, când eram martiri? Papa a zis el atunci vre-o vorbă în favorul nostru! Vezi, că o să ai a respunde istoriei.

*Preseda* (îngândurat). Așa e! Știi ce, d-le doctor: retrage propunerea. Vom discuta-o mai în merit la proxima ședință

*Dedu.* N-o retrag. Sanctitatea Sa trebuie să aștepte că are aici nu stălp puternic.

*Balteș.* D-le president! Știi ce: pune la vot, că dacă nu primiți nici D-Ta, prepunerea d-lui doctor și așa cade.

*Preseda.* Așa i! Regret, d-le doctor, dar propunerea nu se admite.

*Dedu* părăsește sala furios.

Sedința se suspendă și se redeschide abea la orele 4. Afară de Dedu, toți fruntașii au fost oșpeții lui Gyula bácsi. Prânzul perfect. S'a bătut numai „Szüzlányka“ cu „apă acră“ de „Borszék.“

*Preseda.* D-lor și fraților! Supărat nu știu de ce, d-l dr. Dedu și-a înaintat demisia în scris și motivat. Socot să nici n-o mai citim, ci să delegăm o comisie, care să-l roge s-o retragă.

Se primește unanim.

*Samurake.* Eu propun să trimitem câte-va ilustrate d'ale noastre mai multor bărbați eminenti. Am puté felicita, spre exemplu, și pe suveranii Italiei. Lui Moș Krüger la tot cazul să-i trimitem.

*Balteș.* Eu prepun una lu Frau Gross, fierbătorea noastră Eheï, ce mai șmoring!

*Preseda.* Știi ce, d-lor. Și așa-i vorba să facem excursie. Ne vom duce la grădina „Herțegovina.“ Le vom scrie acolo. Primiți?

(Unanime aprobări).

Așa dară ridic ședința. Istoria va înscrie încă o pagină de aur despre lupta noastră națională. Vă mulțumesc, fraților și domnilor, pentru osteneță și lumină, ce ați depus întru a scote la liman cauza națională, pentru care cu toții asudăm (își șterge funtea.)

*Cârțan.* Mi a venit în minte ceva: să trimitem una de alea cu chipuri și lui Pandolfi!

*Gyula bácsi.* Binye, binye, frate-mitye bun, da cum să nu trimityem, că d' așa suntyem comitet național.

S'au dus apoi cu toții la grădină. A doua zi ziarele locale vestiau că Românii iar uneltesc încontra patriei și fiecare patriot se aștepta — ca mâne să erumpă o revoluție.

Tot așa ne așteptăm ca în „autorisată“ să apară un articol care să încépa astfel:

„Românilor setoși de libertate vestim bucurie. Areopagul național — am numit pe venerabilul president al nostru și pe conșoții săi de luptă aprigi — s'a întrunit în Golgota și adus-a hotărâri menite a ne scăpa de sclavie și rușine.

„După ședința, Românii adunați acolo din cele patru unghiri, s'au dus la grădina „Herțegovina“, unde între însufleșiri cari au cutremurat văzduhul, s'a cântat „Deșteptă-te Române.“ A fost un moment solemn!

## Odă unui doctor.

Speriosul Nenea Ioan  
Învățat-a, an cu an,  
Să ia și el doctoratul:  
Îl ajungea doar — băiatul!

Tainic, cum este din fire,  
N'a dat nimăruî de știre,  
Că merge la procopselă  
Chiar în mândra capitală.

Respânditu-s'a deci veste  
Că-i bolnav, chiar de poveste . . .  
Când colo, ne-am pomenit —  
*Doctor* gata ne-a venit!

Și să știți că greți i-a fost  
Să 'nvețe-atâta de rost,  
Să răspundă lui Clocan —  
Literat și el d'un an.

Să-l vedeți însă acum,  
Cum trece mândru pe drum!  
Chiar din barbă și-a tăiat,  
Să apară mai — „băiat!“

Consistor și vlădicie  
Mântuite-'s, pe vecie . . .  
Elevii dela gimnas  
Aū căzut toți în extaz!

Îar fetele dela școlă  
Dimineta, când se scôlă  
Eserteză tôte 'ntruna  
Să-i dea lui Ioan titula!

Și în Alumneul mare  
Tôtă ziua e cântare.  
Că în fine și Ioan  
N'a cheltuit chiar în van.

Decât oamenii cuminte  
Îl ved tot ca mai nainte:  
Profesor fără censură  
Sperios și plin de — ură.

Iar părerea generală  
E, că „doctorul“ se 'nșală  
Crezând, că cualificare,  
— Și fără censură — are.

Ne dr. F. Lamură.

## Se caută

referenți la secțiile Asociațiunei Transilvane.

Petenții să-și trimită petițiile dlui Gelehrter Diaconovich. Nicî o condiție nu se cere, ér referadele se remuneréză în raportul lungimei lor. Cu cât vor fi mai kilometrice, cu atât mai rentabil! Pentru drum, se rebonifică spesele, ér pentru zilele perdute diurnă 10 coróne.

## In companie.



**Itig.** Wie heist? Tu fhomezi țigarî choba din banele mnieu?

**Sloim.** Vezi, thathe leben, che așa se ține rang!

**Itig.** Wie heist, rang?!

**Sloim.** No da! Am întrat în C nia Tschitscho-Cohn.

**Itig.** Și ci chiștigî acolo?

**Sloim.** Chiștig? Ce se chiștig?! Acolo numai cheltuim!

## Jelósa precaută.



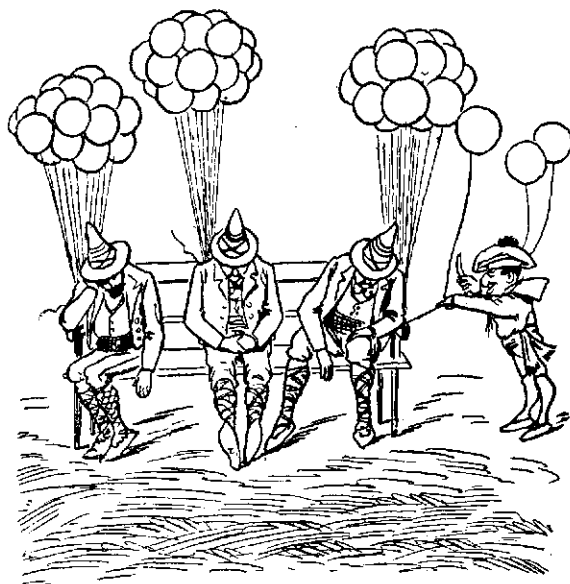
**Dómna.** Cati, dar ce cauți tu în cartea aceea?

**Subreta.** Aș dori să aflu dacă domnul din roman a și luat în căsătorie pe subreta, cărei îi declarase amor.

**Dómna.** Așa? Ei află atunci că — îți dau drumul!

## Răsbunare italiană.

I.



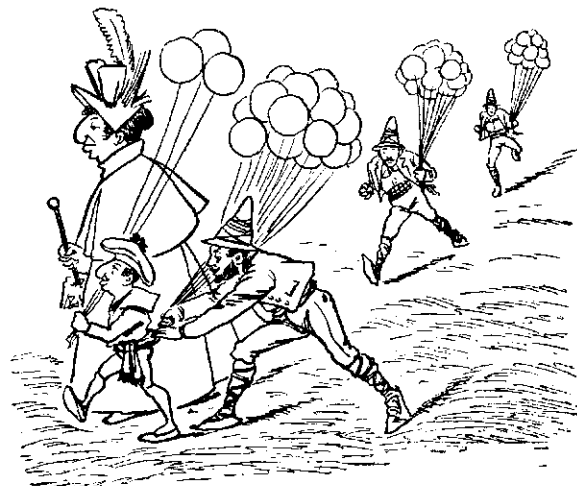
Șloime ce mi-s'a gândit :  
 „Talianii adormit ;  
 „Îo-s mic, fac gheșeftă mare,  
 „Foră banî, foră strigare . . .

II.



Trei baloane fur-găsește,  
 Ș'apoi plin de bucurie,  
 C'a dat d'ășa jucărie,  
 Lângă „mamele“ grăbește.

III.



Și cum merg, cu fudulie,  
 Șloim și mă-sa, nu se uită  
 De-i la spate vre-o . . . urgie ;  
 Pe drum nu fac gură multă.

IV.



Când colo . . . ah, vei! . . . d'odată  
 Șloim pornit d'italian, —  
 „Mame“-l vede, desperată . . .  
 Chiar în — sînul lui . . . Avram.

## Popa Bontilă.



Frații în Christos dela „Unirea“ — n'ar mai fi fost pomană de ea — ni-a numit *belitori* ai poporului. Aș vrea să-mi spună illustrisimii dela Blaj, că dacă noi *belim*, când ne cerem competențele pentru slujbă prestată, ei cum ar putea fi numiți, când primesc *intențiuni*, de cari socoteală le ia numai — Sân Petru?!

Aud?!

## Glume transoceanice.

### Dama cu inimă bună.

*Lady* (cătră un băiat, care strică un cuib de paseri): Să-ți fie rușine, băiete de ceea ce faci! Nu te gândești tu de fel la durerea bieteii mame a acestor puișori?

*Băiatul*: Mama nu va simți nici o durere — doar stă foarte liniștită colo sus pe pălăria Dtale!

(Boston Traveller)

### Galant.

*Ea*: Ochiul stâng îți este aprins — ce ai făcut cu el?

*El*: Acesta este ochiul, pe care l'am aruncat pe d-ta, domnișoară

(Indianapolis Journal.)

## Din țara hoților.

*Profesorul*: Ce s'ntemplă cu *aurul*, dacă 'l lăsăm mai mult timp în aer liber?

*Studentul* (după o lungă meditare): Să fură.

(Tit-Bits.)

## Creditor precaut.



Zevzecu, ca să scape de creditorii, puse capăt vieții de holtei și luase o hotărâre eroică: să se însore. Zis și făcut.

Într'o dimineță se pomeni cu unul dintre cei mai îndrăciți creditorii ai sei.

— Îți iert jumătate din datorie, dacă mă iaî frate de mire, îi zise creditorul?

— Fie, primesc. Nu mi-ai puté spune însă și cauza acestei mari generosități?

— Cum nu? N'am să ies din biserică până ce cucóna nu iscălește un cambiu că plătește din zestre cel puțin jumătate din câte îmi datorezi

Și éta-l pe creditorul precaut și gentil: face curte miresei, drept întroducere la scena ce va urma.

## Dascălul PAMPU.



„Biserica și Școla“ se vaietă că ai noștri nu f ajută pe schismatici să susțină școlile lor contesionale! . . . Ciudată pretenție. Atâta ar mai trebui. Dar ce ar zice Sfântul Scaun? Ar mai trimite el binecuvântări lui Lauran și Radu?! Ear prin recunoștința națională a ajuns vre-un greco-unit episcop ori metropolit?!

Nu știu ei devisa noastră: Tot înainte?! . . . care cum pôte!



### Anecdote din cătăniă.

**Sublocotenentul:** (cătră infănterist Berbec) Măi, tu fugiai a seară pe urma unei fuste formal ca un nebun: am trecut pe lângă tine și nu ai sălutat.

**Berbec:** Mă rog de iertare, don laitnant!

**Sublocotenentul:** Te-aș ierta, dacă arătași a avea gust, dar — pe cât am obsevat, deși era întunerec — tu te-ai pus să urmarești pe *mama codrilor*. Brr . . . ce urită era!!

**Berbec:** N'am ce face. Don Maior m'a trimis să petrec acasă — din diștanț — pe doamna Majoreasă, din ptiatru . . .

**Sublocotenentul:** Herstellt! N'am zis nimic măi. Înțeles-ai! (În sine) Trebuie să merg la doamna Maiorului, să me scusez. că nu i-am salutat aseară.

Intr'un oraș mai mare începuse a degenera între voluntari duelul în mania. Mai tot la săptămână se duceau doi voluntari la Raport să ceară concediu a duela. Fidel tradițiunilor militarești, concediul li-se dădea.

Colonelul a observat însă, după o vreme, că domnișorii tot „pistolul“ îl aleg de armă, iar dintre secundanți nici-când nu lipsește voluntarul B. un tiner năltoc și extraordinar lung în picioare.

La proesima ocasiune colonelul făr' să facă pedecă duelului insinuat, a pus o singură condiție și adecă: că nu voluntarul B. să măsore distanța, iar pistoalele să fie umplute așa, ca să ducă glonțul pân la 50 de pași.

Și duelele dintre voluntari s'au rărît d'atunci încoaci.

**Sergentul:** Fie-care fraibilighe să-mi spuțe: ce este el ca civilist și de unde-i el?

**Tanțoș:** Calfă de negustor, din Arad.

**Roth:** ascultător de tehnică, din Măcău.

**Nagy:** notar la județ, din Pereg.

**Șimoncuș:** doctor din Jură . . .

**Sergentui:** Din care comitat?

**Șimoncuș:** din Selagiū.

**Sergentul:** Atunci nu mi-ai spus adevărul. La Rapport! Cunosc eu doar tot Selagiūl, că și eu-s d'acolo și știu, că comună cu numele **Jură** nu-i în tot Selagiūl . . .



### Posta Redacțiunei.

Baba Știrbă din Brașov face alusie la „Gura Satului“ ca la o revistă, care „când apare, când nu.“ Constatăm, că „G. S.“ apare regulat și un singur număr a apărut întârziat, din cauză de doliū adēnț în familia editorului. Apariția regulată a revistei noastre este asigurată și pe viitor, deși noi n'avem subvenția de la mănăstirea Bodrogului!

Red. „Gurei Satului.“



**De vnzare**  
cu un preț bagatel

să află un **Phonograph**, care reproduce tonul, pe care l dădea asesorul **M. A. Teiū** în consistor pe timpul rēposatului metropolit Miron.

**N. J. Wan,**

în Sibiiu; strada consistorului: Nrul cunoscut.



**AVIS.** Călindarul umoristic **Posnașul** pro 1901 este epuizat și nu se mai află de vnzare. — Cine dorește glume pentru restul anului, va face bine să aboneze „**Gura Satului**“ cât mai în grabă.

**Autor și editor.**

## Restaurantul Kánya,

este primul și cel mai cercetat restaurant domnesc din Arad.

### Mâncările

cele mai bune, mai bine gățite, cu grije servite și ieftine. Mâncări calde totdeauna se capătă.

### Vinuri superioare

aduse din magazinele cele mai cu reputație.

### —== Bere ==—

Berea fiind bună, gustoasă și igienică, toți consumatorii e de dorit să cerceze restaurantul subscrisului.

**Am angajat chelneri cari vorbesc și românește.**

Intrarea în restaurant și-n grădină se face numai prin strada **Zrinyi**.

Cu osebită stimă

**Kánya Géza.**

## Banca generală de asigurare mutuală

# „TRANSILVANIA“

ÎN SIBIIU.

Asigură pe lângă cele mai favorabile condițiuni:

1. în contra primejdiei de foc și de exploziuni; clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobile ș. a.;

2. pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capital în cazul morții și pentru terminări fixate, de zestre și de rente.

Deslușiri se dau, și oferte de asigurări se primesc din comitatele: *Arad, Bichiș, Bihor, Ciănad, Caraș-Severin, Timiș și Torontal.*

**Agentura principală din Arad.**

Strada Széchenyi Nr. 1. (casa dlui avocat Dr. Virgil Bogdan etagiul II) precum și prin agenturile cercuale și speciale.

## „MUREȘANUL“

institut de credit și economii, societate pe acții în

### MARIA-RADNA.

Fundat și deschis în 15 Noiembrie 1897.

Capital social cor. 80.000, în 400 acții de cor. 200.

**Acoardă:** credite personale pe cambii; credite pe cambii cu acoperire ipotecară; credite pe obligațiuni cu cavenți până la C. 100; și împrumuturi pe amanete și efecte publice.

**Primește:** depuneri de bani spre fructificare, după cari institutul plătește contribuția erarială; ear deponenții primesc după banii depuși până la 2000 50/0 de la 2000 în sus 60/0 interese.

**Direcțiunea.**

## „Nădlăcana“

institut de credit și economii, societate pe acții în

**Nădlac (Nagylak)** comit. Cienadului.

**Fondată la 1897**

cu un capital social de 100.000 coroane în bucăți acții à 100 cor.

**Acoardă:** credite personale pe cambii, credite pe cambii cu acoperire ipotecară; credite pe obligațiuni cu cavenți și împrumuturi pe amanete și efecte publice.

**Primește:** depuneri spre fructificare, după cari institutul plătește contribuția erarială; ear deponenții primesc după banii depuși 50/0 interese.

**Direcțiunea.**

